

DÜSEVNI LISZT

Mejszeesne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ADÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sínýorija.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

Peszem lübéznoszti.

Piszao: Sostaréc Ferenc ev. dühovnik.

Nezgovorno szo velki szírmácke tiszti bogátci vpalacsaj prouti nyim, kí sze vszigidár bojijo ali revolucije, ali kracha pri penezaj, ali sze sztrácsijo drúgi nevoul. Ka de te, kak do té zsvieli, csi zgübjjo szvoje vrejdnoszti, kíncse, kak do sze te oni mogli ponizsávati. Kak! Eden za isztino csiszte lübéznoszti cslovek kabi sze bojao neszrecse, on nepozna tou, ka je bojazen, sztráh i neszrecsa. Sze nyemi lejko vsze odvzeme, vsze lejko zgübi, ka je meo na szvejti, lejko de odúrjeni i dojpglédnyeni od vszákoga, tou je nyemi vsze nika; ár sze on v-szvojo düso zakopa, kak da bi vajsao v eden trdi grád, i tam je sztálen, gvúsen. Nej szo tiszto velki i batrivni lüdjé, kí szo szebi na fronti, ali na morji, ali vzráki zlate metálie zaszlúzsili. Tiszto je velki cslovek, steri za goszpodnoga volo more idti na szmrt, pa da sztoji pred gaogami, ali pred püksov, stera ga vmori, ne jajcka, nepszúje, sze ne szvajúje z-Bougom, ne gucsí, csi bi Boug pravicsen bio, ka bi ga obarvao, nego vdüsi dojklekne pred szvétim ocsom Bogá, hválo dáva Goszpodnomi, ka nyemi príliko dá, ka lejko szvojo nezgrúntano globoko lübéznoszt, prouti nebeszkoj vouli vö szkáze, ka pred goszpodnom nebeszkom scsé poszvedocsiti, ka je nej szamo te bio do-

ber i ponizen, gda ga je oszipavao zevszém dobrim te nebeszki ocsa, nego pred szmrtjov, szvojev szmrtjov scsé pokazati Bougi, - ka nyegova vernoszti, lübéznoszt, poniznoszt prouti Bougi je vekivecsna nemrtelna.

Tam gdé sze drúgi sztráhsijo, od bojaznoszti trepecsejo, on sztálno sztoji, i nyegova düsa vekivecsno lejpe melodie popejva Bougi, stera melodia zglobocsinov právi: „Zbogom, oh túzsen szvejti, vszáki te lejko osztávi vu vszákóm sze lejko vkánis, nego vmeni ngdár nej, ár moja düsa je v nebeszke kraje vkornyena, sztoji mocsno, kak szvejta fundament. Sto je gda i gde vido kaj lepsega, liki da je veliki vihér na mourji i válouvje bejszno sze grozno spíla z-hajouvom. Poutnicke sze kak misi vlúknye szkrijejo vkabine. I te lepou mirovno ide vö pobozen cslovek, ka de sze vcsio od vetrouv válovja Bogá moliti i lübit. Gda je najvéksi vihér, ciklon, gda je naj sztrahsnejse válovje, te nyegova mirna düsa tího právi prouti nebeszam „jasz sze nikaj nebojim, znam moja ponizna molitev je mocsnejša, kak vsze mourja i vszi vetrouvje vküper. Tou je za ednoga csloveka, steri nescse poznati lübéznoszti, steri sze ne ponizi do práha pred Bougom, lázs. On nemre tou vervati, szpoznati, kak bi mogla bidti lübézen i bogábojaznoszt tak nezgrúntano velka szila, stera bi szvejte prehábala, stera sze neboji ni szmrti, ni bi-

csa. Ali naj szi zglédne na nébo i zvejzde te hűdi, nemiroven cslovek, naj sze odtisztec vsi lűbéznoszt. poufznoszt, Bogá bojznoszt. Million i milliárd zvejzd, szvejtoy! Kak lepou ide vszaka zvejzda po szvojoj pouti, kelko mirovnoszt i lűbéznoszt one nam tolazsijo. Vídís, gresen, zsalosztén cslovik, zvejzde, mejszecje, szunce vsze tou kak sze lepou zarazmi; kelko lűbéznoszt i nezgrúntanosztí vtoj nájménsoj zvejzdici.

Zvejzde sze ne bijejo, ne mrzi edna na ovo, kak národje, tam nega nevoscénosztí, kak v cslovecsem szrdci, Zvejzde, stere nam vise predgajo, kak vszi znanci i popevje vkűper na cejlom szvejti. Tá predga je: Bog je vekivocsna lűbéznoszt. Gda sze navcsi szlab cslovek telko znánya, gda sze oszlobodí na telko od szvoje gízdosztí. ka de znao zarazmití návuk zvejzd, ka sze malo na preminoucse i bodoucse zglédne, i szpozna, ka je on szamo tak kaj vrejden, csi sze notriprikapcsi v-bozsi zákon i bode lűbéznoszt rászúrjávao.

Bozsicsni zvecsarek v Szobotskoj fari.

Po szobotskom evang. zsenszkom drűstvi z-solszkov decouv drzsáni Bozsicsni vecsér je naszledűvajouc pretekao doli:

Vu cűrkví pred oltárom kre práve sztejne je veliko lepou okincsano, z-szvejcsicami obravnano, z-szladcsecom i szadóm oklajeno, Bozsicsno drejvo bilou gori posztávleno.

1.) Goszpá Dr. Sömenoicja predszednikojca je z-lűbezívimi k-deci gucsécsimi recsmí nákrátcí pri znamenifosztí Bozsicsni szvűtkov právila. ka je Jezus tűdi doli k-vam prisao i kak vszoy dobroj deci, tak vam tűdi velko radoszt prineszao i da bi vu velikom racsúni bodoucse goszté pozdrávila, je ouszvetek odprla.

2.) Bencik József III. zloucsa vucsenik je deklamálívao:

Lűbézen.

(Pűszao: Fliszár János.)

Obri Bethlehem szvekla zvejzda sztojí, Od ovi drűgi sze sztoukrát bole lescsi. Tam sztojí, tam sze bliscsi i zové krouto:

Hodte sze královje, hodte sze pasztérje, Bogátci, szirmáci, hodte vszi národje, Vecsni vas lűbezniik sze je dnesz naroudo!

I tá lejpa zvejzda, kim ji jo vecs gléda, Vsze bole sze szvejti okouli nyé néba. Od vűre, do vűre je véksa nyé szvetloszt; Mrák i grehá temnoszt odzsené od szébe. Tűzšno jo glédajo: pekel, greh hűdoube, Szvejti nazáj szprávi: troust szvétí i vrejoszt.

Tá szvekla zvejzda je vekvecsna lűbézen. Stero je Bozsi szin glászo, prineszao vszém; Na nyegvi vűszt recsi sze divjoszt szpokori; Protivnoszt, odűrnoszt, gor premeni krotkoszt, Národe obvzeme bratinsztva lűbéznoszt; Szpoznajo brat brato, vsze, vsze sze szpremeni.

I tekoucse vrejmen od sztotin do sztotin, Ka je vkűp szpravilo, — je bilou vsze zaman, Ár poszvejti, steri je szvejti zdaj vuzsgáni. — Csi sze bár trounusje, bregouvje vtonijo, Csi mejszec premedlej i szunce potemnej, — Vu szrdcáj de goro, — nigdár neo vuszpráni.

Cejloga szvejta dűh: nebeszka lűbézen, Preszvejti z-poszvejtom nas doul ete tűzen: Razvűdri nam nébo, prineszi vedrino, Po szvét veri tvojoj nász vjedínaj v-tebi! Ednouk nász szpravi tá, — szini tvoje k-szebi, V-lűbéznosztí puno vecsno domovino!

Cejloga szvejta dűh: lűbézen bozsicsna, Preszvejti, poszvėti dom, sztáliscsa nasa, Posli szvoje tráke vu národov szrdcé, Prepravi zsnyí plemenov grehsno odűrnoszt, Da prebiva vu nyí ta práva razmetoszt, Národov zsvoucsi té mîle materé.

Nezbivanye vtihšaj, kmicsen mrák prepravi, Miroven sztáneek nam, — miroven dom szpravi. Hodi tí z-nébe k-nam, oh poszvejti zorjanszki: Vjedínaj nam mocsi v nyega lűbéznosztí, Za nyega szkrbeti, ino aldűvati, Vari ga oh szvétí poszvejti, tí bozsanszki!

3. Gyűri Margit goszpodicsina je deklamálívao jáko navdűseno vu vogrszkom jeziki: „Karácsonyi mese“ (Bozicsna pripovejszt) pűszao jo je Rudnyánszki Gyula.

Za máloga presztora volo té lejpe deklamácie postűvanim cstítelom v-nasem lűszti notri pokázati nemremo.

4. Deca szo popejvali z-orgol szprevájanyem: „Szvéta noucs“ peszem.

Tiha noucs, szvéta noucs,
Szpána vsze, szamo te
Szvėti pár verosztúje v-stali,
Deite bozse polozsi v-jaszli,
Kou tam szpí preszlacko.

Tiha noucs, szvéta noucs,
Angelszki serezi
Neszé pasztérom veszéli glász:
Resitel je dnesz rodjen za vász,
Tam vu Bethlehemi.

Tiha noucs, szvéta noucs,
Bozsi szin, tvoj szpomin,
Nam napuni dnesz szrdce z-mérom,
Gda mi szpejvamo vszi z-veszéljom:
Dika bojdi Bougi ocsi naviszíni.

5. Pintarics Mariska:

Bozsicsna Szenya.

(piszao: Fliszár J.)

Szenya sze mi szényala,
Ka szem v nébí hodila;
Tam odzgora pri Bougi,
Vu nebeszkom országi.

Vídla szem edno drejvo
Précimbno okincsano,
Z-dobroutmi oklajeno,
Rávno tákse, kak eto!

Szvejcse szo nanyem bilé,
Gorele i szvejtile,
Szunce, mejszec i zvezjde,
Kre lejve ino dejszne.

Prednyim Bozsi oltár sztao
V-nyem Boug v-díki prebívao,
Angelje szo szpejvali,
Vu serégi veliki

Bilí szo véksi, ménsi,
En' od drúgoga lepsi,
Liki goloubje bejli
I kak ágnece krotki.

Oh! Kak rada szem bíla,
Zsnyimi sze veszelíla.
— Zakaj szem sze zbúdila
I tou radoszt zgúbíla?

6. Goszp. Titán Károly je z-nepozáblenim naprejdányom vu vogr:zkom jeziki deklamálívao po Kutas Kálmáni piszano: „Emlékezzünk“ (szpoumenmo sze) peszem. Zsalosztno ka jo za preszióra volo eti cstiteľom notri pokazati nemremo.

7. Deca, pasztérje i angelje (4 deklin i 3 pojbicsov, parno zgovárjanye)

I. deklina:

Hodte máli priáteli,
Nika sze dnesz má zgodíti,
Pravli szo mi drága mati:
Ka Jezus má dnesz k-nam príditi.

II-ga deklina:

Boug moj! da ga zsmetno csákam.

I. pojbar:

Jeli bár mi ga csákamo?
Zagvüsno šte ga vcsákamo.
Ali, oh kelko ji jeszte,
Szirmaske decé szírotne,
Ki nemajo hizse tople
Nej obütel, nej odejvke.

II. pojbar:

Viste tam szouszedov Pali,
Mrli szo me ocsa mati,
Nikoga nema szírocse
Tak sze mi míli nebouzse,

III deklina

No dnesz ete vecsér szvéti
On tüdi má radoszt vzéti:
K-nyemi tüdi more príditi
Angel i drejvo prineszti:
To szvéto, drejvo bozsicsno
Z-dármí lepou okincsano!

IV deklina:

Znáte ka?

Tak lejpo szenyo szem mejla,
Csi bi szí na nyou míszlila,
V-radoszti bi sze joukala!

III pojbics:

Oh meni sze je tú jáko, Prejako lepou szenyalo.

I, II dekl. i pojbje vküp:
Meni sze je tüdi szenyalo!

III dekla

Oh csüda! i moja szenya, Je tüdi tak lejpa bíla

I dekla:

Povém, ka sze mi szenyalo:
>Ta moja mála szesztrica,
Stera je zse vecs kak leto,

Gor vu nébi angelica
 Je z-nébe doj k-meni prisla,
 Z-menom sze je veszelila,
 Kre potoka vküp zmejnyala.
 I kre brejga rouzse brála,
 Malo sze je poteknola
 I, v-globocsino szpádnola.
 — Malo szem nej obrdnola ! . . .
 Z-nébe je zdaj doli sztoupo
 En' angel, vö jo potégno,
 Vö jo je prineszao z-voude
 I rejso szmrți nevoule.

II dekla:

Z-mamov mojov szvi hodile,
 Vu velkom vársi bilé,
 Vidle szvi doszta lejpora,
 Med sterim je bilou doszta,
 Tüdi doszta zsalosztogá:
 Kázalo sze je szirmastvo,
 Nevola, kríz i koudistvo.
 Vidle szvi sztáro mamico
 V-bozsnom gvanti sziroutico,
 Ka je v-razcejszanom gvanti
 Nej vúpala v-cérkev idti.
 Vönej pri dveraj klécsala
 I tak k-Bougi zdühávala,
 Z-ednim je tüdi proszila,
 Za miloscsino molila.
 Velka zima je bíla,
 Tak da je napou zmznola
 I kak tam sztojim glédam:
 Z-nébe doj en' angel príde,
 Ocsi nyej zapré, pokrije.
 Kak szem jo jazs tú prijéla,
 Szirouta mrtva je bíla.

III dekla:

Túzno sze mi je szenyalo,
 Bogme, bogme prezsalosztno:
 Vidla szem vecs drouvne decé
 Pod drejvom szedécs jocsécse.
 Tí edni szo oco zváli,
 Tí drügi mater krícsali,
 Jeszti ino gvant proszili
 Od mrazi szo drgetali.
 K-nyim szem sla i joukala szem,
 Vidoucsa nyí sors zsalosztén . . .
 — Prisao je k-nyim eden angel
 Kak eden míli priátel:
 Ednomi je krüh podejlo,

Drügomi odejvko vdejlo,
 Trétjega potroustao mílo
 Vszákmi dao rejcs prijaznivo!

IV dekla:

V-táksem szenyi szmo hoditi,
 Ode szo lüdi küpüvali.
 Príde eden ocsa sztári
 V-bejnom gvanti oblecseni,
 V-dúgoj brádi, v-szejroj glávi,
 V-lejpom poniznom obrázi:
 Pravicsne iscse, küpüje . . .
 — Jáko premalo ji náide!
 Za nyim v-grdom csrnóm gvanti
 Príde eden sztári grdi . . .
 Telko je ji vküp szpoküpo,
 Ka je je komaj tá vlejko.

I Pojbics

Jasz szem velko vodou vido,
 Rávno tak da bi potop bio;
 Mí deca szmo na hrame vszi
 I na drevje gor' plezili,
 Za pomoucs sze vszi molíli.
 Eden bi nej rad steo mrejtí
 I vu voudi tesko prejdti.
 K-konci príde doli z-nébe
 Eden angel z-rokouy gene
 I voda vsze tá odíde.

II pojbics:

Eszi csüjte priáteli, Jasz vam tüdi mam praviti

Meni sze je tak szenyalo:
 Doszta betezsni szem vido,
 Tak da bi od bojne prisli
 V-spítáli gecscécs lezsali . . .
 Te eden je nej meo rouke,
 I te drügi pa nej nouge,
 Pá drügi szo szlejpi bíli,
 Vnougí tesko oranyeni.
 Potom szo pa táksi prisli,
 Vsze szo zgúb'li, ka szo meli,
 Prvle szo bogati bíli —
 Ogen, voda szo nyim vzéli.
 Vész nyúva sze tüdi zvála:
 »Zsaloszt« ali pa: »Nevola.«
 Kak szem eszi i tá hodo
 I med nyimi szemtá brodo,
 Vszi szo bíli szploj mirovni,
 Nika szo sze nej touzsili.
 Veszélo szo csakali vszi

Té szvétí vecsér Bozsicsni . . .
 — I ednók kama szem prisao?
 Vu nebészaj szem sze najsao!
 Naszrejdi je drejvo sztalou,
 — Ka vsze je nej nanyem bilou?!
 Vezí, kí szo bílí zsalosztni
 Szo sze pod nyim veszeliti.

III. Pojbícs:

Jasz szem tú nebésza vído,
 Bozsi ország, Bozso díko
 Oh kak je vsze lejpo bilou!

Boug je zébrao trí angele
 Doli je je poszlao z-nébe.
 Ednomi je etak pravo:
 „Ti szi vere angel, — prav csűj:
 Pri cslovecsi szrdcaj klonckaj,
 Pobűdjávaj, potrdjávaj
 Je vu nasoj szvétoj veri,
 Naj varjejo té kincs lejpi!“
 Drűgomi je etak pravo:
 „Ti szi trousta angel — sze csűj:
 Sztavi sze pri betezsnikaj,
 Vmérajoucsi, vcagajoucsi,
 Nyé troustajoucs, tak erkoucsi:
 Vűpajte sze vu teskoucsi,
 Boug yas vam bode k-pomoucsi.“

K-trétjemi je etak erkao:
 Tí szi angel lűbeznoszti,
 Idi, szvájo, tozsho, szesiszti, —
 Vcsi je na lejpo jedinsztvo,
 Na lűbézen i bratinsztvo,
 Naj vszi vu méri z-ivéjo,
 Med szeov sze neszvájűjejo:
 Ráj naj szvoje pozábijo,
 Kak z-drűgimi právdivajo!

8. Pasztérje prídejo naprej.

I pasztér:

Pasztérje, pasztérje,
 Na nébo glédajte,
 Jeli szvekle zvejzde
 Vidite bliscécse?
 Stere szo znamejnye
 Prígode velike.

II pasztér:

One nam kázsejo
 Ino nam glászijo
 Goszpodna prísesztje
 Jezusa rodjejnje.

III pasztér:

Dnesz sze on porodi
 V-Bethlehem vársi
 Tak glászijo szvétí
 Angelje nebeszki.

IV pasztér:

Hodmo poglednimo.
 V-szrdci pozdrávajmo,
 V-dúsi ga dícsimo
 V-radoszti szpejvajmo!

Pasztérje vszi odhájajo i právijo:

Hodmo poglednimo!
 Hodmo poglednimo!

6. Angelje prihájajo po ednom.

I. Angel varitel

(F. J.)

Pázim vasz dobra deca,
 Ki szte mojega szrdca
 Lepou cvetécse rouzse,
 Vejnc miloscse Bozse.
 Bojdite vszigidár dobri
 I nigdár nej okorni.
 Roditele bougajte
 I vsze drűge postűjte!

2. Szirmákov angel.

(F. J.)

Jasz szem eden velki szirmák,
 Tou szvejt i Boug vídi,
 Nemam palács jasz nevolák,
 Nesztojim vu zidi.
 Trdo zemlo za posztelo,
 Szlamo za blazino
 Mam, i dönok zdravo tejló
 I dúso veszelo!
 Kako nigda szirmák Lázár
 Sze Bougi dopádne,
 Tak i jasz nezdojim nigdár
 Vu nyem mam vűpanye.
 Verjem, ka me neosztáv:
 Vu niksoj nevouli,
 Po etom zemelszkom zsftki
 Bom' vu nyegovom doumi!

3. Zsítka angel.

(F. J.)

Zsítka drági angel,
 Z-lűbézni napuni,
 Prebiva na zemli:
 Hráni nász i krmi!

Lejpi je te zsítek
 Szladki i veszéli;
 Postűjmo ga záto:
 Bojdmo vunyem vrejli!

Delajmo pascsľivo,
Radi Bogá molmo,
Tak po ednom szvejti:
Vu nébo pridemo!

4. Pravice angel. (F. J.)

Pravice angel csi
Sze ti naglasűje,
Poszlűhsaj rejcs nyegvo,
On te rad poszlűhne.

Poszlűhne, csi vidi
Ka szi csiszti v-dűhi
Vszáki dén csednejši
Bougsi i nej hűsi.

Csi sztar;se postűjes,
Vu soulo rad hodís,
Drűge prav prestímas,
Povouli nyim hodís.

Nezábí sze z-Bouga
Ino z-dobrout nyegvi,
Tak nájdes milosztso
V-nyegovom králesztvi!

5. Zsalosztí angel. (F. J.)

Matere zsalosztne,
Ocsevje neszrecsni.
Devojke pobite
I sztarci nemocsni.

Kí máte nevoule,
Placs ino sztaranye,
Prihájajte k-meni
Jasz vam zvrácsim rane.

Pri meni dobíte
Zsitek vekivecsni,
Vu túzsnom szrdci troust,
Balzsom szmilenoszti.

Potroustam zsalosztne,
Batrivim pobite,
Kí mené bougate
V-nebésza pridete!

6. Szmrťi angel. (F. J.)

Szenyalo sze mí je, ka szem v-nébi hodo,
Oh, kak je tam vsze, vsze, jáko, jáko lejpo:
Angelov szpejvanye, i logouv sűmlejnye,
Cűrécse vretine i disécse cvejťje.

Csi ti je pretesko zemelszko zsvilejnye,
Neboj sze, csi vmerjės, tam más prebívanye.
Tam pri Bougi v-nébi nájdes zsitek vecsni,
V-serégi dűs dobri, kí szo tak vszi szrecsni.

Ti Bozsicsni vecsér, da szi odicseni,
Ali tam odzgora, oh kak okincsani!
Mládi ino szťári vszi Bouga dícsijo,
Hodmo i mí tűdi z-szrdca popejvajmo!

7. Szírotícsov angel. (F. J.)

Szírotícsov pojbicsek
Szírotna deklíciska
Sze v-hizsi szuzsita
Nikoga nemata.

Ocsa ino mati
Sza zse vecs nej eti,
Tejlo v-kmicsnom grobi
Dűsa pa pri Bougi.

Nebojta sze nika
I vidva dobíta:
Od dobri szrdc verni,
Dobri dűs szmileni.

Boug szirmákov ocsa
I nyegva miloscsa,
Sze szkrbí z-dobroute
Za vbouge szírouťe!

8. Angel.

Vera, troust, lűbézen.
(F. J.)

Vera, troust, lűbézen.
Kak lejpe jákoszti,
Zaman iscses, — odnyűb
Lepsi nenájdes!

Jeli znás ka verjes?
Ka sze más troustati?
Koga más lűbiti
Da blájzseni bodes?

Vu veri boj krepki,
Vu trousti nevcaġaj,
V-lűbéznoszti szťálen
Vu nevouli nezďvoj.

Ta szvéta biblia,
Nyé rejcs te naj vodi
Sto sze po nyej ravna
Nigdár sze neznori.

10. Angelje z-orgol szprevájanjem szpejvajo:

Z-nebész rejcs vecsna prihája,
Od ocsé szvetloszti zhája.
Tejlo nase vzeme na szé
I nam poszvejť i mir neszé.

Ti, Jezus szi tá vecsna rejcs,
Porok isztinoszťi obejcs,
Dáni ocsákom z-miloszťi
I szpunyeni vszejm k-radoszťi.

11. Goszpá Kardosica podpredsedníkojca je zdaj prejk dála Lippai Vinceki i Lászlói szírotnima dobroga znásanya i vcsenyá pojbcísoma goszp. Junkunc Sándora fundácie prvi lejtni dohotek 320 koron.

Z-etimi lejpmi recsmi: Fri Jezusa rodjejnya szvétoj radoszi sze je ev. zsenzko drústvo z-váj osztávleniva szírotniva dobroga vcsenyá i znásanya vucseníka szpoumenilo i vama túdi málo radoszt szpravilo, goszp. J. S. fundácie prvi lejtni dohotek 320 kor. je vama zravvalo dati. Rászta lübléniva pojbcísa i nadale i jemlita gori vu lübéznoszi pred Bougom i lüdmí. Boug váj blagoszlovi! (Prejk je dála dár.)

12. Vö szo vtálani deci vszáksemi po zsenzskoga drústva kotrigaj vküp darüvana darila. Tak med decouv, kak med poszlühsávci je dén ete veliko navdüsenoszt zbüdo i potrdo vu veri szvétoj, ár szi je Jezus vu szrdcáj nyihovi szálás szpravo i doubó. Pri dveraj szo od vöidoucsi pob. düs deklíne lübézni dári pobérale pri: steróji príliki je 202 din. prislo vküp. Díka bojdi Bougi na viszíni mir na zemli, vu lüdi pa dopádnenye!

FLISZÁR JÁNOS
vp. vucsítel

Okrozsница.*)

Vszém evang. dühovnikom i faram v Prekmurji.

Visziko postüvani dühovnik!

Postüvana fara.

Zdaj, gda je vase lüdsztvo z szvoje lejtasnye, vandrarszke pouti, z bozsím blagoszlovóm na zimski pocsinek med nász nazáj prislo; znouva zselém vizziko postüvani dühovnikov, vucsítelov i vszej gmajnarov pázko i szkrb gorpozvati, na zsmetno i zsalosztno sztávo nase prekmurszke evang. cérkvi i na nyé vnouge pecsécse rane; zdrüge sztráni pa znouva scsém vu vaso áldova gotovnoszt porácsati nyénoga vrácsa, kakti nase „prekmurszko evang. podporno drústvo“.

V zsmeten polozsáj szmo prisli! Nase cérkvi p.isesztnoszt, nyé zsitek je na koczki.

Znam, ka vszi navküpe poznate nase nevoule, ali dönok dopüsztite mi, naj zdaj na te nájvékse goripozovém pázko i szkrb vaso.

*) (Za prejšo numero je notri poszláca, ali preleszno szmo je do rokak doubíli. Red.)

Nasa prekmurszka evang. cérkev je zdaj priszpodobna k ládji na mourji, z stere zendrügim odposlejo, ali odídejo nyé voji i brodárje; — ládji pa, na steróji pomali szamo poutniki osztá-nejo vihér i válovje lücsa szemtá, dokecs sze ednouk k pecsíni vdári i potoni.

Vucsítelje i dühovnicke bi bili pozváni, naj voji i brodárje bodejo na ládji nase cérkvi. Zsaloszt, nyihovo meszto pomali prázno bode v Prekmurji. — Vucsítele szo nam prejk granice odtírali; drüge steri szo ali domácsi, z szlüzsbó vrgli, ali pa prouti nyihovoj vouli v pénzio poszlali. — Csi pa steri nas cslovek szi je dnesz dén v drügoj drzsávi szpravo vucsítelszko diplomo. — v tom krátkom caszi, je eti tak escse nemo-goucse bilou, — csi rávno razmi nás jezík, csirávno bi eti rad egzámen doli djao i v szlüzsbó sztoupo; nepüsztijo ga, ráj brezi vucsítela nihájo soulo.

Mi, evangelicsanci pomali brezi vucsítelov osztánemo. Zsaloszt, ka na dühovnicke gledoucs, szmo túdi nej v bougsoj, veszelejsoj sztávi. Nej csüda, od drzsáve níkse szkoro ni-moralne pomoucsi nedobijo; podpore, pénzie nemajo, csi ednoga ali drügoga neszrecsi, ali szmrt döszégne, zsená, deca lehko v rouke vzeme koudisko turbo ino ide poszvejtí. — Escse prekmurci, domácsini bezsijo z té sze pográszdszujoucse ládje; kakda bi tak mogli csakati, ka zdrüge krajnje dühovniczke, gde szo na bougsem, sztalnejsem fundamenti, bi zseleli eszi pridti na léd, steri sze vu vszákóm megnyeni zná podrejtí i nyé vtópiti.

Nase prekmurszke evang. cérkvi ládja pomali tak brezi vojov i brodárov osztáne. Dokecs je nej keszno, csi nescsemo, ka bi na níkoj prisli, nasa szvéta düzsnoszt je, naj sze za voje szkrbímo.

Vucsítele, dühovnicke potrebüjemo! Príliko moremo iszkati, naj nasa vrta, za vero i cérkev navdühsena mladézen túdi v soulo pride i ednouk kak dühovniki i vucsítelje v Prekmurji v szlüzsbó sztoupi.

I rávno na té cil je goriposztávleni evang. deacski dom v Murszkoj-Szoboti. Nyega moremo podpérati i záto vszáki, ki nescse gyámar bidti nase evang. cérkvi v Prekmurji, naj té cil podpéra, naj na nyega áldüje.

Pouleg toga pa, podpérati moremo, nase mále i vu etóm drágóm vrejmeni, zsmetno gorisztojécse fare. Neszpozábímo sze ka nyi kotrige

szo nasi bratje i na to gledoucs tak lepou veli szvéto písma: „eden drügoga bremen noszite i tak szpunite právdo Krisztusovo.“

Tam vidímo v Prekmurji kre dva kraja, nasivi dvejnájmlájsivi, nájmensivi i nájširmaskejsivi fari. Dolnyo Lendavo i Gornye Szlavěcse. Csi rávno csúdnó delo doprinásajo, vőnezrecseno veliko bremen noszijo, dőnok bojatai sze moremo, ka na szébe niháne prvle — szledi opesajo. Kak te vu morji plavajoucsi colonik, steroğa ládja sze pogrozila, eden esasz sze bráni proti válovji, dela zrokami z cejle moucsi, ali naszlejdye, gda nyemi szvaliváva moucs, dőnok etak sze moli: „Goszpodne! zdrzsime, pogibam.“ Oh! bár bi tej dvej fari kricsécsi glász, vszáki prekmurszki evangelicsánec poszlühno i dokecs je nej keszno, nyim sze na pomócs pascsó.

„Noucs je minoula“ i dēn sze je priblízsao. „Zdaj zse vu szvetloszti vidímo zsalosztno i zsmetno sztávo naso. Potrejbno je, naj sze z nase mláčnoszti kmicsne noucsi ednouk zse gorizbūdimo i k deli szégnešo i bránimo, ka je nase, pa je escse mogoucse.“

Niscse drügi, kak *tiszka stamp*, nase *evang. novine*. Té moremo podpérati, z cejle moucsi. Stamp je na to pozváni, naj odkrije nase církevne i solszke rane, — i stampa dúznsoszt je naj pokázse vrásztvo túdi, z sterim sze té rane obezsejo i zvrászijo. Zató podpérájmo evang. stamp i na té czil túdi níkej aldújmo.

Zsaloszt! nasega podpornoga drústva rejcs je do szejgamao: „Glász kricsécsa“ bila vu „püscsávi“ i nej szégnoša do szrdcá nasi gmajnarov. Ali csi eti domá, ti blizsányi szo jo nej poszlühnoli; poszlühnoli szo jo nasi bratje, tam dalecs vu Ameriki i blüzi 400 dollárov szo nam na pomoucs poszlali.

Jezerokrat hvála! za nyihovo dobrou!

Ali ka szmo vcsínili mi, eti domá proti tomi? Lehko povejmo, szkoro nika nej! I dokecs nasz tou z edne sztráni oszramoti, zdrüge sztráni nasz nagibáva, naj sze zse ednouk mi túdi prebūdimo i k deli sztánemo.

Evang. podporno drústvo je vrács nase bolezu, to podpérájmo zató vszinavkúpe vu nyega lübeznívom, samaritanoskom deli. „Z vszákimi dobro csinte“ — veli sz. písma — „nájbole pa zdományimi vere nase“.

Na to gledoucs proszim zató vsze dühovniké, vucsitele i gmajnare, naj i. v szákoj fari sze drzsi na nase podporno drústvo bozsa

szlúzsba, pritej prilikaj sze pred gmajnari preszvejtí, zsalosztna sztáva nase círki i ozsiváva ogēn áldovagófovouoszti, vszákoj fari sze naj drzsi offertorium, i toga dnéva mosnya sze túdi naj na podporno drústvo áldúje.

II. Vszáki dühovnik naj posle v vszáko vész poszebno prosnyo, z-sterov naj obhodijo vsze hízse; —

III. Goszpode vucsitele oproszim, naj v soufi pred decouv preszvejtijo i raztolmácsijo czil podpornoga drústva, i ná nyega áldove proszijo.

IV. Vszáka fara té szvoje dári naj posle v sinyorszko gaszo. Goszpoda blagajnika — peneznika pa proszim, naj té dári v „Düsevnóm liszti“ túdi quiterajo.

Tak pa proszim toga dobroga Boga obilēn blagoszlov na nase podporno drústvo i osztánem z postúvanem:

Bodonci 1923. dec. 10.

SIFTÁR KAROLY

dühovnik predsēdnik prekmurszkoga evang. drústva.

Szobotske evangelicsanszke gmajne zvonouv domou prihájanye

1923, dec. 24.-toga na szv. poszta dēn po poldnévi. Goszpoda Jezus Krisztusa bozsicsne szvétké, kolede, kak krsztsanszta nájjakse szvétké, od leta do leta z-globokov navdúsevnoszijov szvetijo verníci po cejlom szvejtí. Szobotska ev. gmajna je v-etom leti z-nepozáblenov i vu dūhi z-pozdignyenov navdúsevnoszijov szvetíla nyé. Meszto rekvirejraniva dva zvoná szo szí v-Grádzi vu Szabó Ernő zvonouv zlejárnici od prvejsiva dva véksiva dáli zgotoviti, steriva szta na té szvétké, liki po Jezuseki poszláni bozsicsni drági dár pripelaniva domou. Tak da bi sze i néba radúvala i goszp. Boug je prigledno vu vezdásnyem sztiszkávanya túzsnom vrejmeni verno lüdsztvo szvoje; je rejtko lejpi zimszki dēn bio. Na strto adventszko nedelo dec. 23.-toga pred szlúzsbov. Bozsov je prineseni k dühovnik Sinyouri glász, ka szo zvonouvje na Radgonszki kolodvor prisli: Goszp. dühovni pasztér szo, liki nigda nebeszki angel Bethlehemszki pasztérom Krisztusa rodějnye, z-predgancé naznanili gmajnarom té veszéli glász, ka sze zselno csákani drági gosztje priblízsávajo i zse v-Radgonyi csákajo szvoje szini, ár kak nájhitrej domou zselejo pridti. Liki po gousztoj, velikoj kmici zorje lescécsi tráki prineséjo na

zemlou ozsivávajoucsó szveklosco i otávijo, ocsrsztvijo od nočne kmice povisnyéne nárasze, tak je i té veszéli glász ozsivávajoucs obhodo szrdca gmajnarov i zbúdo vu nyih nezrecseno radoszt i razvédro dús oblacsino. Hitro sze je rászúro, liki blísk. nebeszki po navelkom presztori v-rázlocsní vesznica; zsvitúcsim verníkom té veszéli glász, ka do vütro dec. 24.-toga, na szv. poszt po poldnévi med 1-3 vórami zvonouvje domou pelani. Vszáka dúsa je právla: sli mo i poglédnemo, kak bode tou?

Zse pouleg prvejsega pogúcsanya, pouleg steroga szo sze Szodisinscarje, z-kré Móre bodocsi veszníc nigdasnyi verevrejli ocsákov díke vrejdi szirouvje, kak k-Radgonyi nájbizsányi gmajnarje, szamovolno ponúdíli, ár za szvojo dúzsnoszt drzsijo zvonouv domou pripelanye, stero szo tüdi z-necsákanov navdüsevosztijov szebi napostenyé, gmajni pa na diko verno szpunili. Heklics Stevan, vrejli gmajnar, szobotski zselezárszki trzsec, i Vezér Géza szobotske gmajne agiliski inspektor szta bíli zavüpaníva na prejkvzétje zvonouv, Szodisinszki ev. kurátor, Vukán József i Vüjec János szta z-nouvimi kouli i znouvov konyszkov szerszambov, v-steré szo zdaj obprvim pregli, prisla na kolodvor i zvoné do Gederovec pripelala. Pred zvoné v-Radgonyo szo hodile i z-korin dvéj szplétenivi koroni neszle: Vukan Vilma, Podlejszek Emma, Fújsz Illona, z-Szodisinec i Andrejcs Vilma z-Mörszkipetrovec. Té devojke szo od kolodvora — do Szobotske ev. cérkvi szprevájale zvoné z-ovimi, stero szo sze v-Gederovci k-nyim pridružsile. Tam je je zse cejli mörszki veszníc vnczsina csákala. Szodisinszke, petrouvszke, gederovszke, krájne, vancsavészi i renkovszke deklíne, tej veszníc vrejli gmajnarice lepou cvetécse rouzsice i cseri, stero ednook na szvoji vrejli mater mejszta májo sztoupiti i vrejle gmajnarice i matere posztánoli, z-imegüvani veszníc mladéncami szo nové zvoné, koula, konye, konyenike préciimbno z-korinami, z-gyalicsnim vejom, z-pontlikmi oplele i tak ouszvetno okincsale, naj drági gosztje szvekli, okincsano potüjejo. Pod Mácsék Stev na vodsztvom sze je osznouvo banderium, steroga kotrige szo bíli z-laszými jahanci navékse z-zsrebci: Podlejszek Alajos (Mácséka paszterek) Vogrincsics János z-Vancsavészi, Banfi Lajo, s Fújsz Alajos z-Szodisinec, Andrejcs I. Dzsubán I. i Kár. z-M. Petrovec. Tou ouszvetno okincsanye je vecs vrejmena vzelou gori, kak bi naprej mogli zracsúnati. Pouleg narébbe bi ob 12 toj vóri sze meli

genoti z-Gederovec, ali za zgornyega zroka volo szo sze edno dobro vóro zamúdíli.

Kovács Stevan dúhovnik sinyor z szvojim szinom teologusom, Rnzsa Ferenc kántorvucsitel z-solszkov decov, deklíne, mladénci i velki sereg gmajnarov szo ob 1/2 1 vóri sli prednyé do Szócsicsa (csrnelavci) ostarie i tam szo pocsakali. Rano szo prisli. Zevszej krajov szo hitili lüdjé k-imenüvanomi meszti tak, ka je velika vnozšina bila vküpszprávléna brezi rázlocska vere, ali mirovno je csákala, náimre gda sze je Vezér Géza inspektor naprej pripelao i naznato, ka sze za zgora imenüvanoga zroka volo z-Gederovec pred ednov vórov popoldnévi genoti nemrejo.

Nesztanoma szo prihájali lüdjé: z-Csrnec, z-Gradicsa, z-Borejec, Küpsinec, Vescsice, Csrnelavec, od Szobote kraja, tak ka je vnozšina na vecs jezér dús narászla. Tam szo bíli vsi z-imenüvani escse dalejsnyi veszníc — pod zsitka bremenom v-tejli vugnyeni i navecséri szvojega zsitka bodoucsi sztarci i mamice, od pét tejt sztarosztí mladicski, devojke, mladénci prisésztí gmajnarje; moskizsenszke vu szrdci navdüseni, na obrázaj z-vönepovejdanov radosztjov, nálezsno csákajoucsi te dráge goszté. Ob 1/2 2 vóri je prisao na biciklinj Heklics István i naznato, ka zse vó z-Renkovec idejo. Kak eden pücsajoucsi roj, sze je genola ta vnozšina, vszáka minuta je dúga bila. Nikáki szo prednyé sli, nej szo sze mogli vcsakati. Vsze nagosztej prihájajo biciklistje i glászijo, ka szo zse nej dalecs. Ahá! Vidi sze zse csupora, práh sze viziko pozdigáva, stero tou kázse, ka je ji velki sereg. Zse szo pri küpsinszkoj pouti. Vsziszo deca grátali, nemirliyi, veszéli, nálezsni, od radosztí z-kuznatimi ocsmi.

No tü szo! Nájnapej vise dvajszeti biciklistov na dvá kraja, cesté páрно, pomali gibljeo nogé, naj ovi nezaosztánejo. Za biciklistmi banderiom. Mácsék Stevan naszrejdi na ceszti kak, eden generál szedí na lasznom zsrebci, za nyim páрно ti ovi. Vsziszo tak obszeli brezi szedla szvoje jahance, ka neverjem, ka bi vogrszki zsrebetár (csikós) ali ruszoszki kozák, od steri sze pa právi, ka je nousc dén na konyi, escse i szpi na nyem kak tej od vszakdanésnyi szvoji oupravie obrüdjéni kmetovje. Pa escse, kak segavo szo sztápali tej od túcsave sze zibajoucsi prejkmörszke konyscsine pune krvi plemenýácke. Cslovek sze ji je komaj naglédao.

Escse nisterno megnyene i zvoné pelajoucsa koula pred sinyourom sztánejo. Cejli szprévod sztáne, pozdrávlanye sze glászi, csüdüvanye, zvoné niti nemre

víditi od korin. Na koulaj okouli nyih deklina. liki gárdistje, liki mále vcséle verosztújejo okouli matice szvoje. Zdaj szo i Szobotske deklina z-korin napárvlenivi dvej korouni tüdi na zvoné polozsile i na vszáka koula sze je edna gori k-ovim sztísznola.

Gosp. Kovács Stevan dúhovnik Sinyour szo je v-krátkom govorejnyi pozdrávlali, steroga zdrszétek je bio: „Pred vász szmo prisli, vi brunesení glaszitelje dike bözse, da vász szprevodimo na vase sztálno meszto, odkud te vi zvasim lepou donécsim brunsenim glászom zváli nász v-hizso Bozso, opominali te nász na molitev ocsé nebeszkoga, szprevájali te nasa tejla vu cintora grob na vecsni pocsinek, dúse nase pa gor v-nébo k-Bougi“!

Zdaj sze je genola ta vnozsina i med 9.-te církevne peszmi navdúsenim szpejvanyem pomali sla prouti Szoboti, gde sze je vszigdár vecs i vecs lüdi k-coj pridružsilo. Pred püngradom pri varaskom sétaliscsi szo „Trdi grád“ zácsali popejvati, tou sztáro i vszigdár mládo, po Luther Márton reformátori píszano peszem, té evangelicsanszki hymnus, steroga gda eden lütaran zacsne popejvati, sze pobádi vu dúsi i szrdci nyegovom cejla historia vere lütaranszke: trplejnya, mantrníksztvo, radoszt dúhovna szlobodscsina, vu veri sztálnoszt, ti premionoucsi szpoumenek, ti prásesztíni troust; nyou li eden lütaranszke vere cslovek je szpodoben popolno szpejvati i nyé dúh prav prerazmiti, liki rázlocsni národje hymnuse pl. Francus Marseileszt i t. v. Alexandrova vilica od Dobrajove ostarie, sétaliscse, ev. církví krajína je napunyena bila, csákajoucsa zvonouv pripelanye.

Prisli szmo k-církví, konyenici szo na sztrán sztoupili, dvouja koula z-zvonama szta sze na církevni presztor obrnole, i med na dvá kraja sztojécsse vnozsíne zsvíma sztejnoma pred törem sztanole. Gosp. Sinyor z-szvojim velkoga trousta szinom teologusom szta v-církevnom szlúszbenom gvanti pod törem na sztube sztoupíla, odkud je te mládi teologus z-lejpm glaszim navdúsenim govorejnyem po eti redov písáteli na tou priliko píszano naszledívajoucsa deklamáció deklamálivao stere pri vszáka versusa szlejdyne refrainszke recsí:

**„Nemo vecs v-szrdci pobíti,
Pá mo je csüli zvoníti!“**

szo pri szlejdyni versusaj lüdjé navdúseni zszasnyim vréd vu szebi pravili.

Nasiva zvoná.

Nasiva zvoná szta domá,
Dicsila ta Ocsó Bogá!
Vészeli sze gmajna vrejla,
Szpunyena szo ti zselejnya!
Nemo vecs v-szrdci pobíti,
Pá mo je csüli zvoníti!

Vu dúhi szmo túszni bíli,
Gda szo nam je szílov vzéli,
Gda szo je vküper szpotrli
lno od nász tápelali:
V-szrdci szmo bíli pobíti,
Nej szmo ji csüli zvoníti.

Szrdcá szo nam oranili,
Gda szo je vküper zdroubili;
Britke szkuze szmo tocsili,
Z-boleznosztjov zsalüvali:
V-szrdci szmo bíli pobíti,
Nej szmo ji csüli zvoníti.

Hvála Bougi nebeszkomi,
Ocsi nasemi visnyemi,
Ka sze nam je dao vcsakati
Té lejpi dén zadobíti:
Nemo vecs v-szrdci pobíti,
Pá mo je csüli zvoníti!

Na té lejpi dén Bozsícsni,
Jezusa rodsztva szvétesnyi,
Díka Bougi na vizíni
Színi i dúhi szvétoimi:
Nemo vecs v-szrdci pobíti,
Pá mo je csüli zvoníti!

Vészeli nam je grátao obráz,
Gda szmo vcseraj csüli té glász,
Ka zvonouvje domou prádo —
— Tú szo! . . . mílo je glédamo:
Nemo vecs v-szrdci pobíti,
Pá mo je csüli zvoníti!

Verne dúse, vészélte sze,
Bougi díko, csészst szpejvajte!
Vasi dári, vasi trúdi,
Szo prineszli szád radoszti:
Nedte vecs v-szrdci pobíti,
Pá te je csüli zvoníti!

Neo glédao törem ednáki,
Dugo prázen prouti zráki,
Nazáj dobí szvo' sztancsare:
Dráge míle mesztancsare
Nemo vecs v-szrdci pobíti
Pá mo je csüli zvoníti!

Potom je Vukán József kurátor v-lejptom razmetom govorejnji prejkdao na nyega zavŭpane zvoné, stere je szvojimi tŭvárismi domou szpravo. Z-sterim delom szo szi tej vrli gmajnarje cejle gmajne nepozábleno hválo zaszlŭzsili. Zvoná szta doj zdignyeniva z-koul i v-tŕem na tia djániva teccasz, dokecs sze na szvoje sztalno meszto neszprávrta i prejk nedáta szvojimi nebeszkomi pozványi, stero sze zdaj zse nede dugo odlásalo.

Potom je drzsána návadna Bozsa szlŭzsba szv. poszta pred velikov vnozsinov verníkov, po szlŭzsbi Bozsoj je drzsáni Bozsicsni verszki vecsér, steri je v-drŭgom meszti eti novin doj szpízani.

Té dén dugo nepozábleni osztáne nej szamo pred verníkmi Szobotske evang. gmajne, nego predvszejmi. kí szo tou díke obládnosztí potŭvanye viditi priliko meli. Pri toj priliki sze neszmimo szpozábíti tŭdi z-drŭge vere lŭdi, z-katholicsanszki imo izraelszki priátelov nasi, kí szo tŭdi tál vzéli vu radoszti nasoj, naszledŭvajoucsi Goszpodna Krisztusa ono povelejnje: *radŭjte sze z-timi radŭvajoucsimi.* Vzemite za tou naso zahválnoszt. Ocsa nebeszki i vam dopŭszti zadobiti etakso radoszt, stero vam z-szrdcá zsefejmo. Z-toga sze vídi, ka rázlocsne vere lŭdjé jáko vu lejptom méri, eden drŭgoga postŭvajoucsi, znájo vkŭp zsveti, csi ji niksa hŭda grehsna ronka ne grouzsa.

Vsze tou tak málaro doli szpízati, kak je v-natŭri bilou, je moje pero preszlabo. Tou je víditi trbelo!

Fliszár János.

Dolnye Lendave

evang. dŭhovnik, Teke Dénes, szo z szvoje dŭhovne csészti tek, mejszeca 3 tjega dnéva doli zahválili i na vogrszko v-Sand sze zoszeli, gde szo za dŭhovnika odebráni. Z-globokov zsalosztjov i z-boleznim szrdcom je vzéla od toga odhájjajoucsega szloboud, nej szamo nyŭva mála gmajna, nego i Prejkmurszka evang. sinyorja tŭdi, stera je vu tom odhájjajoucsem nej szamo ednoga velike znanoszti dŭhovnika, od vszej postŭvanoga korektnoga mouzsa, nego ednoga táksega vrejloga dŭhovnoga pasztéra zgŭbila, kí je tak lehko právrmo z-nícsesza grŭntao i osznouvo Dolnyo Lendavszkó evangelicsanszko gmajno. Pod 28 lejtrpécsem dŭhovnim pasztérsztvom je nesztaŭoma osznávrlo, grŭntao i szprávrlo. Gda je pred 28

timi lejtmí v-Dolnyo Lendavo prisao, je ali z-dobre voule dáno, (drzsávno soulo), ali z-árende vzéto hrambo szpravo vkŭp te máli sereg verníkov, gde je je té vrejli pasztér z-Gustáv Adolfa nábudne peszmi recsmí: „Nevcagaj oh sereg máli“ nabŭdjávao, i navdŭmávao i verníci szo z-razmeli szvojega pasztéra pobŭdjávajoucse vrejle recsí. Eden vrejli gmajnar je edno lejpe vrejdnosztí hrambo, zidíno darŭvao gmajni, z-hercegovoga imánja szo prilicsen fundus doubili, na steroza szo vise moucsi z-velkov áldovnosztjov soulo zozídali, stera je i z-ednim za molitvárnico nícana dokecs szo szi nej mogli cŕkvi gori posztaviti.

Ali zdaj je na szírotinszta, na právoga szírotinszta sors prisla tá prejkmurszkoga evangelicsanszta poldnésnyo mocsino csŭvajoucsa mála gmajna. Nema ni vucsitela, ni dŭhovnika. Fo zaszédbi je té mále gmajne te prémocsnejsi tao odrŭnyeni od gmajne. Kántor vucsitel je odegnáni, soula je doj zaprejta. Dŭhovnik sze je escse eden csasz bojŭvao z-pográzdszsjoucsm válovjem, laszno vrejdnoszt szvojo je aldŭvao gori na oltár vere i gmajne szvoje, ali k-koncovi je vandrarszko, ali bole koudisko palico mogao v-rouke vzéti i v-drŭgí, v-táksi kraj odítí, gde bole postŭjejo rázlocsne vere verníkov verszko obsŭtejnje i tak tŭdi evangelicsance i nyh dŭhovne pasztére. Pred zaszédbov, kak drŭge szlabe gmajne, tak tŭdi D. Lendavszka je dobíla lejtno podporo na solszki i cŕkevni cil od vláde (brezirázlocska vere je dávano), ali od zaszédbé mao, csi je gli Prejkmurszko evangelicsanszto tou proszho, je — nocsí v-Horvacskom, v-Banáti escse te krepke gmajne dobíjo od vláde zadoszta lejpo rédno, lejtno podporo, eti v-Slovenii tou doszégnoti szo nej szrecsni bíli, ár v-Ljubláni tou drzsíjo za pravico, ka edne tiszte drzsáve sztancsarom ne ide z-glíhnov merov meriti i námre prejkmurszkim evangelicsancom, steri solé, cŕkvi i vero szo oszloboditelje nn szmrt oszoudili.

Dolnye Lendave ev. gmajnarov vere vrejloszt bi lehko za példo szlŭzsila nej szamo ednoj prejkmurszkój ev. gmajni. Prisesztnomí dŭhovniki szo z-pozváním lisztoz naszledŭvajoucso plácso ogvŭsali: 20 mtcentov psenice, 2 plŭga orátnice, 4 plŭge pásnika, lejtno 6000 kron pejnez v-farofi sztau, ogradcsek i stoulo, Komaj do 80 szíromaski famillj je gotovo na tak velki áldov, náj szamo more dŭhovnoga pasztéra dobiti. Domankisevce, mŕávrzke, i sobotske, doszta dŭs i prilicsne verníke mojjoucse gmajne, da ete redi cstele bo-

dete, jeli vam negráta zserjávi obráz, csi szi kvasi dühovni posztérov dóhodki priglihávate vise imenüvani pozváni liszt? Ví escse máte dühovne pasztéere, ali Boug zná, jeli nepridete na Szlávecski i Lendavszi gmajn sors? Steri mládi cslovék bi sou v-tákse meszto za dühovnika, gde té nájszlejnyi bérís bougsi dohotek má, kak eden dühovnik, za steroga ni gmajna, ni drzsáva negene, nemára?!

Na Teke Dénes dühovnika bozsi blagoszlov proszimo i zselejmo nyemi bougsi sztan! — Ali ka bode vu sziroutinszvi bodoucsov gmajnov? Ka bode po vrejméni znase szvéte materé cérkvoy, stera pomali brezi vuesitelov i dühovnikov májo posztánoti? Od toga szi oumurno premislávati i csiniti je prvle, kak keszno bode, vszákoga evangélicsanca neodlásana dúzsnoszt i potrejbcsina. (Teke Dénesa, kak nasi stampov vernóga priátela, neobtrúdnogp siritela i dela pomocsnika odhájanye, reditelszto tüdi globoko zsalúje!)

Kak sze sztiszkávamo.

Okrajno glavárstvo, šolski oddeiek v Murški Soboti
dne 19. XII. 1923.

Štev. 2719/1

Gospodu Aleksandru Zorn pom. uči.
Trdkovi.

Okrajno glavárstvo, šolski oddeiek vas *kazenskim* potom prem. šoli na evang. dvorazred. v Bodonce.

Službo nastopite dne 1 januarja 1924.

Službene prejemeke vam bo višji šolski svet prenakazal na novi naslov, kakor hitro bo šolsko vodstvo v Bodoncih javilo vaš službeni nastop tu sem.

V svrhu uvedbe v šolsko službo zglosite se pri voditelji te šole in pri predsedniku okrajnega šolskega sveta.

Okrajni glavár Lipovšek.

Zorn Alexander, pom učit Trtkovi,
premostit. v Bodonce.

Okrajnemu šolskemu svetu na znanje.

v Bodoncih okrajni glavár
v. z. Fr. Cvetko o. š. n.

Zapisnik.

Odgovor okrajnega šolskega sveta v Bodoncih vse staršev in prebivalcev.

Gorvzeti 26 dec. 1923 v Bodoncih na seji okrajnega šolskega szveta in vse evang. vere staršev in prebivalcev.

1. Šiftar Karolj predsednik otvori sejo in prečita okr. šolskega sveta dekret izdani pod št. 27194—19. XII. 1923 leta, poleg katerega se okrajnemu šolskemu svetu v Bodoncih naznani, da na meszto Mayer Gizele učiteljice je v Bodonsko evang. versko šolo od 1. jan. 1924 leta z kazenski vzrokov premeščan Alexander Zorn r. k, vere pom. učitelj z Trdkove. Potem proší odgovor, ali so gotovi ev. starši in prebivalci v svojo versko šolo vzeti enega druge vere učitelja, kateri je v kazenskoj zadevi knam poslan?

Okrajni šolski svet in vsi evang. vere starši in prebivalci z razburjenim duhom čujejo to nasilstvo proti našoj evang. verskoj šoli. Proti tej odredbi pa protestirajo z sledečih vzrokov in enoglasno prinesejo sledeče sklepe:

1. Naša šola v Bodoncih je evang. šola in država še ni prekvzela verske šole.

2. Naše šole sami evang. vere prebivalci držijo gor z svojim denarom, in tobi cela parodija bila nam druge vere učitele poslati. V verskoj šoli naj uči tiste vere učitelja, katere vere prebivalci jo gor držijo.

3. Naša šola je odprta pred katezekoli ev. vere učiteljem, pred vsake druge vere učiteljem jo pa zapremo.

4. Naša šola ni ječa, v katero pošiljajo za radi kazni učitelje, ni učitelje zboljšavajoči zavod, naši učitelje morajo moralno čistiti intaktni bití, evang. duha, ker se samo tak lahko upamo, da bodo na dobro učili naše otroke.

5. Dokler ne dobimo evang. vere učitelja, vse otroke želemo naj uči g. Vukan Koloman učitelj tako, da en dan en, drug dan drug razred v šolo pride.

6. Protestiramo proti takemu preganjanju ev. vernikov in za vsako silo in vse slučajne še naprej nevidne dogodke in posledice odgovornost na na okrajni šolski svet vrnemo, za radi svojega netaktičnega dela in nasilnega postopanja.*

Podpisano 132 starišev in ev. vere patronuše.

Okrajnemu šolskemu vodstvu v Bodoncih.

Na znanye sporočilom, da se drzni protest, ki vsebuje nedopustno vmešavanje v uradne posle in žalitev uradne oblasti naj hitro predloži državnemu opravníštvu v ukrenitev.

Okrajni glavár
v. z. Franc Cvetko o. š. n.

* Bodonske fare to korektno i zakonsko protestacio odobravamo. Vsakoga dobroga i vernóga evangélicanca bantúvanje je to, stero je Bodonce dosegnolo. Bodonci so lahko ogvúsaní od pomoči i podperanja vsakoga evangélicanca. Red. — Bodonszka fara je na zgorányi szvoj szklep szledécsi odgover vzéla:

Sic volo, sic jubeo.

To szo latínszke recsi. Za rimszkoga vladarsztva szo bill cezarje, steri szo ober szébe zvün szvoje szlobodne voule niksi zákon, nikse právde poznati nej steli. Po nasem prejkmurszkom szlovenszkom jeziki tou zadene, liki „tak scsém, tak zapovém.“

Zsaloszt, ka escse denésnyi dén i v Prejkmurji sze tüdi nájdejo goszpodje, steri po toj poui scséjo hoditi, i nase potrdjene pravice i zákone, steri escse vszigidár valájo, od dnéva do dnéva z nogami v blato klácsijo.

V nasoj domoviní pouleg drzsávni soul, jesztejo escse verszke, stere verniki z-szvoje zsebkedrzsijo gori i záto májo tou pravico, ka v tákse soule sze drüge vere vucsitel neszni djáti.

I dönok ka vidimo?

V Krizsevci evang. verszke soule vucsitelico szo brezi nyé voule v penzio poszlali i na nyé meszto v. evang. verszko soulo kat. vere vucsitelico djáli.

V Szoboti szo evang. verszkoga vucsitela v drzsávno soulo djáli i brezi toga, ka bi fara dovolila, v evang. soulo szo r. kat. vucsitelico poszlali, tou soulo pa, stero szo vasi ocsáci tak drágo kúpili, stera je dúgi cajt evang. molitvárnica bila brezi toga, ka bi jo dolikúpili, ali kakso árendo, ali odszkodnino dáli, za drzsávno povedali.

Tákse sze dnesz dén, lehko ni v komunizticsnoj Rusziji negodijo.

V Bodonci jeszte dvá razródna evang. verszka soula. Z-té soule szo zdaj evang. vucsitelico na Gornye Szlávecse djáli. Na Gornyi Szlávecsi jeszte edna soula i eden vucsitel. Té vucsitel je doszégamao predpoldnom i popoldnévi vsio deco. Potom pa bode edna soula i dvá vucsitela, i prekmurszkaj solszkoj kulturi na visiso díko, eden de predpoldnom vsio deco, drügi pa popoldnévi. — I kaksí haszek de mejla ztoga soula i deca? Niksega nej! Delo, ka je prvle eden oprávlao, ta tou potom oprávlala dvá. Haszek do szamo vucsitelje meli, ár do potom szamo poldnéva vcsíli, drügoga poldnéva pa szlobodni bodejo.*

Lejpo ravnyane! V ednoj souli dvá vucsitela, v drügoj pa ednoga nej! Deca domá pri péesi more szedeti.

I steri zákon dopüsztí szí z-evang. verszkimi solami tak posztupati? Znábídti tiszti, steri sze zové: »sic volo, sic jubeo«.

* Vucsitelvodja, kak vere vucsitel i levita, itak má zadeszta dela. Red. —

Ár jeli neklácsijo z nogámi nase verszke pravice!? Z szvojimi pejzezi moremo gordrszati nase verszke soule, i dönok nam vnyé drüge vere vucsitela posilajo.

Jeli je tou nej spot za nász, i jeli tou nej norcsárvanye z-nase verszke szlobode? I jeli je tou escse vszigidár nej verszko pregányanye?

G. solszki nadzornik bi na tom mogli biditi naj sze tákse krivice negodíjo. Oni bi sze za národa mogli blájzsensztvo trüditi, naj lüdjé mirni, zadovolni bodejo, naj lüdjé solé lúbijo i za nyé sze bremen z veszélím szrdcom noszijo. — Ali z-ták-sim nepremíslenim delom lüdsztva mir szamo gordramfajo i nemirovnoszt sirijo.

Probali bi szamo z-ednov r. kat. verszkov soulov tou vcsiniti, na példo csi bi v Csrenslovce ali v Bogojíno v r. k. soulo ednoga evang. vucsitela poszlali: gvüsno, ka 3—4 poszlanci bi protesztirali v Beográdi v parlamenti prouti taksemi deli. Ali mi evang. szmo szlabsi, nász menyé jeszte, mi mirovno moremo trpeti, kak nász za vüha plüszkajo, i csi kre ednoga kraja nász vdárijo, tá nyim moremo drzsati te drügi kraj tüdi.

Ednáko právnoszt! pravica, gde sze müdís tak dugo vu mráki kmicsne noucsi?

Rázloczni máli glászi.

Bozsícsni zvecsarek v Püconci. Dec. 24.-ga po poldnévi je z-solszkov decov liturgiska bozsá szlüzsba drzsána, z-katekizáciöv vküperprikapsena. Zmejsz szo deca míle bozsícsne peszmi popejvali. Dvá decska i dve deklíni szté lejpe bozsícsne versuse deklamálivale. Pri oltári je gori bilou posztávléno bozsícsno drejvo. Na konci szo sze med decouv (víse 200 jí hodi v Püconszko soulo) razdelíla ménsa-véksa darila. Dühovník je z-lejpmi recsmi prejk dao Pócák Idi, brez materszkaj sziroutici, od Rituper Józsefa z-Amerike nyej poszlaniva 2 dolára. Vecs decé je doubilo 20—20 din. senka; nisterni odetel, decski irke, klajbásze, péra, deklíce roubcseke, iglé, pamut za rocna dela, cukker, pecsívó szo doubili. Od pobozsni daritelov szo na té cio szledécsi dári aldüvani: Zaščíta decé v M. Szoboti 160 din.; Benko József nase sinyoríje inspektor 100 din.; roditelje decé z Gorice 78.25 din.; z Šalamenec 116.5 din.; z-Márkisavec 110.25 din.; z-Vanecsa 60 din.; z-Püconec 179 din.; Cugh Katika z-Doline 42.5 din.; Bükvics Ferenc,

Skrabán János, Stern Arnold trgouvcí z-Püconec blágo za 100—100 din.; goszpá Sternova edno škátulo pečov, cukra i szvejcse na bozscisno drevou. G. Luthárova szo darúvali mászt, melo, csokoládé k-pečov. Globoka hvála vszém daritelom. za nyihove dáre, z-sterimi szo nasim málim veliko radostt szpravili.

Vrejli siritelje. Czár Sándor poszesztnik i mlinar v Dankouvcí, pa Bánfi József, obcsinszki kurátor v Moscsanci szta nasemi lizsti 10 nouvi naprejplacsníkov szpravila z Dankovec i Moscsánc. Velika hvála nyima! (Rim. 1, 16.)

Szamovolni dári na goridrsánye i razsirjávanye „Düsevnoa Lízta“. Krancsics János M. Szobota 5 din., Sziníc József Nemsavci 2 di., Bakó Károly vucsitel Sztrúkovci 30 din., Paulik János vucsitel Morávci 30 din., Kühár József, morávszke gmajne glávni kurátor, nase sinyorszke podpornice predszednik z-szvejszke sztráni, Tesanovci 30 din., Kuzma János sztarejsi Tesanovci 5 din., Teke Dénes ev. düh. D. Lendava 100 din., Benkó József, nase sinyorije inspektor, M. Szobota 300 din., Vezér Géza, Szobotske gmajne inspektor, Martjanci 70 din., Novák Stefan Martjanci 10 din., goszpá Dobrai Jánosova nasi stampov vrejla siritelica, M. Szobota 100 din., Kühár Stevan M. Püconci 1-5 din., Luthár Károly Ljubljana 70 din., Kühár Ferenc Bencák Püconci 10 din., Kühár Stefan Jákob Püconci 10 din., Bánfi József presbiter Moscsanci 10 din., Lukáts József Püconci 15 din., Podleszek Ferenc Predanovci (23 st.) 5 din., Vitéz Stefan Predanovci 5 din., Kolossa Miklós Püconci 2 din., Kovátsné Mőrec Zsuzsa Püconci 2 din., dr. Popp Filip ev. sinyour Zagreb 20., Péntok Ferenc Polana 10 din., Osváth Sándor vucsitel Püconci 20 din., Sostaréc Mátyás Püconci 20 din., Koltai József Loncsarovci 10 din., Vukán Lajos kavarnar D. Lendava 10 din., Düh József Borecsa 5 din., Goricsan Károly Polana 10 din., Skrilec Stevan Püconci 5 din. — Radi bi nadaljávali! — Na Deacskidom szo aldüvali goszp. Benko József sinyourszki inspektor 300 Din. Szobotsko evang. zenszko drüstvo 1500 Din. Szrdcsna hvála!

Amerika za nas „Deaski dom.“ Tiszti nasi drági bratovje steri szo z-szvojea rojsztnoga gnejzda, zvön szvoji na delo gotovi rouk i szvoje nakanyene vole, nikaj drügo nej neszli vu nouvi szvejt, vu szlobodno Ameriko, — szo na nas proszécsi glász najobprvim dáli odgovor i pokazali z-djánjom, ka znájo i scséjo delati, aldüvati za sziroutice, za prisesztnostt nase cérkvi. Boug je blagoszlovi za nyihove lejpe dáre i celou one

dobre düse, stere szo z-lübéznozstjov, ali z-vnougimi trüdi i z-znásanyem dáre vküperszpráv-lále! Z-Bozse miloscse z-tejmi dárimi blízse prihájamo k-onomi cili, na steroga szo odlocseni. Kak szmo zse v-ednoj prvejsjoj numeri naznányali, v South-Bethlehemí je, na porácsanye Augustin Miklósa (z-Murszki Csarnec), szept. 9. vu varas-kom parki piknik drzsáni na podpéranye Dejas-koga Joma. Od toga nam zdaj szami Augustin Miklós med drügim szledécse písejo: „Z-radosttjov zacsnem nyim ete redi píszati na nyihove eszi poszláno prosnyo. Nase delo je, hvála Bougi, vu tom mlácsnom vrejmeni escse itak dober szád prineszlo. Z-piknika je nam na té proseni cio 331 dolárov csisztoza haszka osztalo. Tá suma vam na pomoucs ta prejk mourja odvandra, gde sze je ednouk nasa zibelca zíbala. Tak szmo düznoszt meli sze za tou trüdi i tou delo doprineszti. Nadale naznányam, ka szmo kolektiváli pri nasi szlovenszki meszáraj i vu szalonaj, pa szmo lejpe senke doubili i li tak nam je osztála véksa suma na deaski dom. Nájobilnejsi tao z-trüdiv szo szí vövezéli nasega drüstva predszednik Szmodis János i szekritár, Kousz János, nadale z-nase szobotske gmajne: Bokán Ferenc i jasz. — K-tomi coj nam nov. 12-ga vu Bethlehemszkoaga ev. cérkevnoaga drüstva za betezsne podpéranye imeni Szmodis János predszednik i Kousz János szekretár szledécse naznánjajo: „Drüstva kotrig szkoncsanye pouleg tej pejnez je tou, naj sze kak fundácija (alapítvány) na odzgoraj imenüvanoga Drüstva imé notridenejo vu gaszo i sze szamo tej penez procenti nücajo na prekmurszki diacski dom“. Tou szkoncsanye nasi vrejli i prevídni amerikanszki bratov za prav dobro szpoznamo i szmo gvüsni, ka je sinyorija tüdi postüvala bode.

Višji šolski svet. „Slovenec v 266 št. 23. nov. 1923, píse, ka Višji šolski svet“ je znábidi vöpremeno i ka nov. 22 je bila znábidi tá szlednya szejja, na steroj szo zse nikaj znamenitnoga nej mogli dokoncsati. Z Beograda szo náimre dobili odredbo, ka po etom z solami nej »višji šolski svet«, nego vláda de ravnala. Sztálné vucsitele de král vöimenüvao, zacsaszne pa miniszter. »Slovenec« i klerikalci sze zsalosztjtjo, ka nyim po etom neosztáne drügo liki: „plati i šuti« *) Mi

*) Kleklnove novine sze tüdi touzsjio, ka potom na drzsávne soule k.—r. kat. deci lehko poslejo »drügovörca« i brá-niti sze nedo mogli prouti. Ali tou nyim je nej bolelo i szo nej vzéli za nepravicsno, ka je nase evang. decé blízi polovica zse 5. leto pod gájanyem r. kat. vucsitelov?! (Red.)

evang. sze zatoga volo nĕmamo zroka zsalosztiti, v drŭgi drzsávaj je tŭdi tak, ka odgovoren miniszter imenŭje vŏ vucsitele. Z drŭge sztráni pa, szlabse zse nede, liki je doszegamao bilou, gda szo klerikalci ravnali / soulami. Ar sto je lŭcsao z szljŭsbe nase vucsitele? sto je zgono prejk granice? sto je kriv, csi evangelicsanci zdaj nemajo zadoszta vucsitelov? Klerikalci! Oni szo bilí na vládi vecsina vu „Višjem šolskem svetu.“! Zdaj sze szkuzijo za oblászt, stero szo zná biditi na veke zgŭbili. »Ja, ja! Sic transit gloria mundi!»

Szobotske evang. fare znouva szpráveniva zvoná szta tek. m. 13-ga med fárnikov i zdalecsa vu velikoj vnozsini vkŭpszpráveni vere dományi i drŭge vere lŭdi z-pozdignyenov navdŭsenosztjov i pobožnosztjov goriposzvetseniva i prejk dániva szvojemi nebeszkomi pozványí. Za presztora volo szmo té dŭsevni aktus eto pout nej mogoucsi bilí doj szpíszati, v-prísesztnoj numerí sze na tou delo nazáj povrnĕmo i te tŭdi bodonszki i poznanovszki zvonouv odícšenoga domou szprávlanya i poszvetsŭvanya, stero sze jan. 27-toga bode z-Bogá pomocsjouv godílo, bomo píszali. Kak kebžŭvanya vrejdno pripetjĕ naglászimo; ka szo nouvi zvonouvje po goriposzvetsenyi i cĕrkevne oupravice dokoncsanyi za edne mále pouvere zse obszljŭsávali szvoj nebeszki poszel, vŏ szo zvoníli, kak nájprve postŭvanoga Kolossa Stevána jedínoj cšĕrí Idi, stere dŭša sze je té. dĕn predpoldnĕvom zoszĕlita vedno bougso domovino. Ta pokojná je vrejle vere katholicsankinya — kak nyĕ ocsa i pokojna mati bila, zselejla je z-nouvimi zvonimi szebi vŏdati zazvoniti, stero szo nyej prizsítká szvojega vecšĕrí sztojĕcsi pobožen ocsa tŭdi nejvtájili i mi szmo jí tou tŭdi, kí neisĕsemo i-nevidimo vu tom táli rázlocska i zádevi i nedrzsímo tou zágreh, kak vnougi vu kmíci blodĕcsi segou májo te escse blodnejse moutiti, ka je v-drŭgo cĕrkev idti, drŭge vere csloveki vŏdati zvoniti greh, steri sze zsmetno odpŭszti — z-vere, z-krzsztansztva lŭbéznosztjov szpunili zselejŭcí nyĕnoj dŭši vekivecsno blájšzensztvo, tejlí pa míroven pocsínek vu maternoj zemli.

Posilanye penez v Ameriko. Med nasov drzsávov i med Ameriskimi Zjedinenimi drzsávami sze je szklenila pogodba, pouleg stere sze lahko poszle z Amerike z cšĕkkom do 100 Doll., kí sze po szrejdnyem cšĕkkovnom urádi v Beográdi zamíní po dnĕvnom tecsáji na dináre i

sze poslejo dírektno na adressanta. Rávno tak sze lahko poslejo od nász v Ameriko. Vszáki naj od toga cšĕkkovnoga obracsája obvejszti szvoje v Ameriko i naj posilajo tak pejneze, nej pa v píszmaj, gdĕ sze navĕkse zgŭbijo.

Nemíri. V-Grcsiji szo nouve volítve bilĕ. Republikanszka sztranka je obládala. Králevszki pár je mogao odsztavíti szvoj ország, ar szo vŏzkrícsali republiko. — Generalni sztrájk postni uradnikov je bio v Ausztriji. Blŭzi 28 jezero csesztnikov je sztrájkalo na veliko skodo országi. — Revolucónárno gibanye mantrá Mexiko v szrejdnoj Ameriki, — Bivoszt Nemcsije je vedno groznejša, ar nemre vecs placšŭvati uradnistva. — Dr. Benes Cšĕhszlovakíje veliki politikus právi v-szvojem novoletnom szpíszí, ka 1924. leto vrh kríze znamenŭje za Europo.

Gorní Szlávecsi. Vzĕli szmo szledĕcso prosnyo, steroj vu našem líszti nej szamo presztor radi dámo, nego podpĕrali jo; bomo z-nase cejle morálne moucsi i proszimo pomouĕs na té szvéti cíl escse tíszti nasi cšĕitelov, do steri pobĕrávci neprídejo. (Red.) „Gornya Szlávecska evang. gmajna, stera je v Prejkmŭrji nájmłájsa i edna nájmĕnsa, stere vernŭki szo navĕkse szirmaski polodelci i zsnjih eden dober tao szí po leti vu tŭhinszkom íscse vszákdenĕsnyí krŭh, cĕrkev zselej zdígnoti Bougi na díko i szebi na dŭšno potrejbcsino. Z-lasztnĕ moucsi szmo nemogoucsi tou doszĕgnoti vu vezdásnyoj velikoj drágocsi, zatou sze k-vam obrĕmo, vere bratje, kí szte vu toj blájšzenoj bivoszti, ka sze vu bozsoj híszí lahko vkŭper szprávlate pri vszej vasi dŭsevni potrejbcsinaj; — zglednite sze na nász, glĕdajte nas szvéti cíl, i nevtájte vase pomoucsi, nego z djányom poszvedocste tou, na koj nász opomína apostolszka rejcs: eden drŭgoga bremen noszte. I csi prídejo k-vam nasi pobĕrávci, oh, te dajte, naj sze ednouk vam tŭdi dá,“!

Jemánye 10 din. bankovcev. (tak zváni, „kovácsov“) brez vszáke zádeve szamo do febr. 1. bode trpelo. Opomínamo na tou nase p. cšĕitele.

Na martjanszke evang. zvoné szo z-Amerike 67 dolárov; prineszli Hack Ivan, Kŭkecski mesztancsar. Tou sumo szo Fáisz Iván kolektiváli v South-Bethlehemi od szledĕcsi darovníkov: Fáisz Iván 4 dol.; Josár Iván, Bakán Ferenc, Horváth Rozi, Kerézt Ilona, Banko Ferenc, Kolosa Miklós, Fartély Sándor, Rituper Ferenc, Katona Lajos, Bencík Mári 2—2 dol.; Dr. Stiegler Ernő, Piff Ferenc, Bakán Mári, Szinic Stefan, Bencsics Ste-

van, Császár József, Rítuper József, Pusztai Béla Grosz Pál, Malacsics Ferenc Krányec Mária, Pécssek Stevan, Leposa Stevan, Krásmár József, Balér Ferenc, Krányec Ferenc, Dervarics Fáni, Kardos József, Novák Stevan, Fartély Ferenc, Zselezen Kajos, Horvát János, Bükvics Lajos, Banko Vince, Ficko Sándor, Novák Teréz, Bükvics Sándor, Skrilec Lajos, Szvétec Peter, Zelko János, Antalics Lajos, Groza József, Mórec Stevan, Mikola Ferenc, Mikola Stevan, Pintarics Mária, Gasparun Stevan, Pintarics Vince, Goricsán Miklós 1—1 dolár; Bakán Lina, Lipics Lajos, Serüga József, Kücsán József, Szinic Ivan, Kuzma Peter, Goricsán Mária 50—50 centov szo darüvali. — Lejpo i vrédno je podpéranje martjanszki evang. verníkov! Veliki je nyihov zgübicsek. Rávno pred szvetovnoj bojni, szo szi zdígnoli z-nepárnov gotovnosztjov do áldovov sznájzsni zvoník i v-nyega 2 míloga glásza zvoná szi szpravili. I komaj szo sze zacsnoi radüvati nad szádom szvoji vnougi trüdiv, zse je vkraj vzéti od nyih! K-tém véksega prestímánya je pa vrejdna nyihova vrejloszt, ka sze znouvics zacsajo trüditi za zvoné. Boug nyim daj nyihov cíl doszégnoti, kak nájprve! Za zgornye dáre i po etoj pouti zselejo: Boug je plácsaj vszem dobrovolnim daritelom!

Zvonouvje nazáj prihájajo. Bodonszkiva i poznanoszkiva 2—2 zvoná szta jan. 9.-ga szpráveniva domou. Tak od tej, kak i od Szobotski zvonouv poszvetsüvanya, stáro sze je jan. 13.-ga godílo, vu prísesztnoj numeri bomo presztrano píszali.

Uradni dnevi v letu 1924. G. Lendava: jan. 19, febr. 16, marc 15, apr. 19, maj 17, juni 21, juli 19, avg. 16, sept. 20, okt. 18, nov. 15, dec. 20. — Križevci: jan. 5, febr. 9, marc 1, apr. 5, maj 3, juni 7, juli 5, avg. 2, sept. 6, okt. 4, nov. 8, dec. 6. — Turnišče: jan. 10, febr. 14, marc 13, apr. 10, maj 8, juni 12, juli 10, avg. 14, sept. 11, okt. 9, nov. 13, dec. 11. — Okrajno glavarstvo v Murški Soboti, dne 22. decembra 1923. 1077/pr. — Uradni dnevi se vrsijo v letu 1924. po gornjem izkazu in sicer: v Križevcih in Gor. Lendavi na oroznski posztaji, v Turnišču v obsinszki hísi povsod s pricsetkom ob 10. uri dopoldan. — Okr. glavár: Lipovšek s. r.

Spokorjeni komunisti. V-komunisticni vrstaj je na pamet vzéti v-zadnyem csaszí verszko nagnyenyé. Vnoui celou prejdnyi komunisti szkri-vomá hodijo v cerkev. Delajo pokoro.

Noszrecse. Veliko zemlé gibanye je bilou v Juznoj Ameriki v drzávi Kolumbiji. Do 3000 osob je szvoj zsítek zgübilo, vise 2000 hízsje popolnoma porüseni. — Velike sznezne katasztrofe jesztejo v Srbiji i Vojvodini.

Pét pétkov v februári letosz. Eden Londonszki liszt nász opomína z-sztrahom na zvuñrednoszt február meszeca v-etom leti, ár de v 29 dnévi 5 pétkov meo. 36 let zse nej naprejpríslo tou, i szamo za 44 leta bode páli Da pa pétek znamenüje szlab zacsétek tüdi pri Anglezsi, míszlijo, da de sze tou nájbole pri zsenitvi kázalo

Posta.

Gospod J. Fokovci. Hvála za väso vrejloszt! **Boldizsár J. Kámovci.** Mi szmo Van liszt rédno posilali. Má bidti sze je od szlejdnye poste pri vesznicski píszsmonoszci pogübávao? **Császár J. Keréc K. Bethlehem.** Za 1923. leta kalendarije po Hörváth Teréziji (z-Ottovec) poszláni 24 dolárov szmo z-velikov zahválnosztjov vzéli. **Kousz—Bethlehem.** Zsmetno mi je bilou i nej z-moje hibe sze je godílo, ka je zahválnoszt zse z-dvej numer vöosztála. Liszta stampne falinge tüdi z-toga jesztejo, ka nemre nigdár cejla korrektura po moji rokáj prejk idti. Zaglednite nam za volo rázlocsni tehniczni zádev!

Trzsne cejne. Kereskedelmi árak.

Blágo — Áru.

100 kg. Psenica—Buza	K	1200—
» » Zsito—Rozs	»	1000—
» » Ovesz—Zab	»	1000—
» » Kukorca—Tengeri	»	800—
» » Proszou—Köles	»	1100—
» » Hajdijna—Hajdina	»	900—
» » Graoka—Bükköny	»	—
» » Otroubi (psen)—Korpa (buza)	»	700—
» » Szenou—Széna	»	400—
» » Graj—Bab	»	2200—
» » Krumpise—Burgonya	»	300—
1 kg. Lenovo sz.—Lenmag	»	20—
» » Detelcsno sz.—Löhermag	»	—
		III. II. I.
» » Bikovje } debelo, zsivo } —Bika } 52—56—60—		
» » Telice } } —Üszö } 50—54—56—		
» » Krave } } —Tehén } 28—32—40—		
» » Teoci } } —Borju } 66—70—		
» » Szvinyé } } —Sertés } 80—86—		
» » Mászt 1-a } } —Szirol-ö. }		170—
» » Zmoucsaj—Vaj		160—
» » Spej—Szalona		160—
» » Belice—Tojás		8—